

മധുരമായകുട്ടികളേ - നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പഠിപ്പ് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഇത് പതിതത്തിൽ നിന്നും പാവനമാകുന്നതിനുള്ള പഠിപ്പാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും വേണം.

ചോദ്യം - ലോകത്തിൽ ഏതൊരു ജ്ഞാനമുണ്ടായിട്ടുമാണ് അജ്ഞാനമാകുന്ന അന്ധകാരമുള്ളത്?

ഉത്തരം - മായയുടെ ജ്ഞാനം, ഇതിലൂടെയാണ് വിനാശം സംഭവിക്കുന്നത്. ചന്ദ്രൻ വരെ പോകുന്നുണ്ട്, ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ പഴയ ലോകത്തെക്കുറിച്ചും പുതിയ ലോകത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള അറിവ് ആരുടെ പക്കലുമില്ല. എല്ലാവരും അജ്ഞതയാകുന്ന അന്ധകാരത്തിലാണ്, എല്ലാവരും ജ്ഞാനനേത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അന്ധന്മാരാണ്. നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ജ്ഞാനത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ നേത്രമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ജ്ഞാനികളായ കുട്ടികൾക്കറിയാം അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ വിനാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്താഗതികളാണ്, നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ സ്ഥാപനയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളും.

ഓം ശാന്തി. ബാബ ഈ ശരീരത്തിലൂടെയാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്, ഇതിനെ ശരീരം എന്ന് പറയുന്നു. ഇതിൽ ആത്മാവുണ്ട്, പിന്നെ ഞാനും ഇതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം ആദ്യം പക്കാ ആയിരിക്കണം. ബ്രഹ്മാവിനെ ദാദാ എന്ന് പറയുന്നു. ഈ നിശ്ചയം കുട്ടികൾക്ക് പക്കാ ആയിരിക്കണം. ഈ നിശ്ചയത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചിരിക്കണം. ബാബ ഏതിലാണോ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നത്, അവരെക്കുറിച്ച് സ്വയം ബാബ തന്നെ പറയുന്നു - ഞാൻ ഇവരുടെ വളരെ ജന്മങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള അന്തിമത്തിലാണ് വരുന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്, ഇതാണ് സർവ്വശാസ്ത്ര ശിരോമണിയായ ഗീതാജ്ഞാനം. ശ്രീമത്ത് അർത്ഥം ശ്രേഷ്ഠമതം. ശ്രേഷ്ഠത്തിലും ശ്രേഷ്ഠമായ മതം ഒരേയൊരു ഭഗവാന്റെതാണ്. ആ ശ്രേഷ്ഠമതത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ ദേവതയായിത്തീരുന്നു. ബാബ പറയുന്നു നിങ്ങൾ എപ്പോഴാണോ ഭ്രഷ്ടമായിത്തീരുന്നത് അപ്പോഴാണ് ഞാൻ വരുന്നത്. മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവതയാകുന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കണം. ബാബ വരുന്നതുതന്നെ വികാരി മനുഷ്യനിൽ നിന്നും നിർവ്വികാരി ദേവതയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനാണ്. സത്യയുഗത്തിലും മനുഷ്യർ തന്നെയാണ് പക്ഷേ ദൈവീകഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവരായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ കലിയുഗത്തിൽ എല്ലാവരും ആസുരീയ അവഗുണങ്ങളുള്ളവരാണ്. മുഴുവനും മനുഷ്യസൃഷ്ടിയിലുള്ളവർ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ അവർ(ദേവതകൾ) ഈശ്വരീയ ബുദ്ധിയുള്ളവർ, ഇവിടെയുള്ളവർ ആസുരീയ ബുദ്ധിയുള്ളവരുമാണ്. ഇവിടെ ജ്ഞാനവും അവിടെ ഭക്തിയുമാണ്. ജ്ഞാനവും ഭക്തിയും വേറെവേറെയാണ്. ഭക്തിയിൽ എത്രയധികം പുസ്തകങ്ങളാണുള്ളത്. ജ്ഞാനത്തിന്റെ പുസ്തകം ഒന്നേയുള്ളൂ. ഒരേയൊരു ജ്ഞാനസാഗരന്റെ പുസ്തകവും ഒന്നുമാത്രമാണ്. ആരെല്ലാമാണോ ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കുന്നവർ അവരുടെ പുസ്തകങ്ങളും ഒന്നുമാത്രമാണ്. അതിനെ ധർമ്മത്തിന്റെ പുസ്തകമെന്നു പറയുന്നു.

ഗീതയാണ് ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ ധർമ്മപുസ്തകം. ആദിസനാതന ദേവതാധർമ്മമാണ് ഏറ്റവും ആദ്യത്തേത്. അല്ലാതെ ഹിന്ദു ധർമ്മമല്ല. ഗീതയിലൂടെ ഹിന്ദുധർമ്മം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ് മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഗീതയിലെ ജ്ഞാനം കൃഷ്ണൻ നൽകി എന്നും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എപ്പോൾ നൽകി? പരമ്പരാഗതമായി. ഏതൊരു ശാസ്ത്രത്തിലും ശിവഭഗവാനുവാച എന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ മനസ്സിലായി ഈ ഗീതാജ്ഞാനത്തിലൂടെയാണ് മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവതയായിത്തീരുന്നത്. ആ ജ്ഞാനമാണ് ബാബ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് നൽകുന്നത്. ഇതിനെയാണ് ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന രാജയോഗമെന്നു പറയുന്നത്. ഈ ഗീതയിൽ തന്നെയാണ് കാമം മഹാശത്രു എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ ശത്രു തന്നെയാണ് നിങ്ങളെ തോൽപ്പിച്ചതും. ബാബ ഇതിനുമേൽ നിങ്ങളെ വിജയിപ്പിച്ച് ജഗത്ജീത് വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കിമാറ്റുന്നു. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛൻ ബ്രഹ്മാവിലൂടെയാണ് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ശിവബാബ സർവ്വാത്മാക്കൾക്കും പിതാവാണ്. ബ്രഹ്മാവ് എല്ലാ മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്കും പിതാവാണ്. പേരുതന്നെ പ്രജാപിതാവ് എന്നാണ്. ബ്രഹ്മാബാബയുടെ അച്ഛന്റെ പേരെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അവർ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകും. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശങ്കരൻ ഈ മൂന്നുപേർക്കും അച്ഛനുണ്ടാകുമല്ലോ. ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശങ്കരൻ - ഇവർ സൂക്ഷ്മ ദേവതകളാണ്. ഇവർക്കും ഉപരിയാണ് ശിവൻ. കുട്ടികൾക്കറിയാം ശിവബാബയ്ക്ക് ഏതെല്ലാം കുട്ടികളുണ്ടോ(ആത്മാക്കൾ) അവരെല്ലാവരും ശരീരം ധാരണ ചെയ്തവരാണ്. പക്ഷേ ബാബ സദാ നിരാകാരനായ പരമപിതാവായ പരമാത്മാവാണ്. ആത്മാവാണ് ശരീരത്തിലൂടെ പരമപിതാവെന്നു പറയുന്നത്. എത്ര സഹജമായ കാര്യങ്ങളാണ് ! ഇതിനെയാണ് അളളാഹുവിന്റെയും ചക്രവർത്തിപദവിയുടെയും പഠിപ്പെന്നു പറയുന്നത്. ആരാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്? ആരാണ് ഗീതാ ജ്ഞാനം കേൾപ്പിച്ചത്? കൃഷ്ണനെ ഭഗവാനെന്നു പറയില്ലല്ലോ.

കൃഷ്ണൻ ദേഹധാരിയാണ്. കിരീടധാരിയാണ്. ശിവൻ നിരാകാരനാണ്. ബാബയ്ക്കാണെങ്കിൽ കിരീടമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ബാബ ജ്ഞാനസാഗരനാണ്. ബാബ തന്നെയാണ് ചൈതന്യ ബീജരൂപവും. നിങ്ങളും ചൈതന്യമാണ്. ഈ വ്യക്ഷത്തിന്റെ ആദി മദ്ധ്യ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം. നിങ്ങൾ തോട്ടക്കാരനല്ലെങ്കിലും എങ്ങനെ വിത്ത് വിതയ്ക്കണമെന്നുള്ളതും, എങ്ങനെ അതിൽ നിന്നും വ്യക്ഷമുണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതെല്ലാം തന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാം. അത് ജഡമായ വ്യക്ഷവും, ഇത് ചൈതന്യവുമാണ്. ആത്മാവിനെയാണ് ചൈതന്യമെന്നു പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളിൽ ജ്ഞാനമുണ്ട്. മറ്റാരിലും തന്നെ ഈ ജ്ഞാനമില്ല. അപ്പോൾ ബാബ ചൈതന്യ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ബീജരൂപനാണ്. ഇത് ചൈതന്യ രചനയാണ്.

മറ്റുള്ളതെല്ലാം തന്നെ ജഡമായ ബീജമാണ്. ജഡബീജത്തിൽ ഒരിക്കലും ജ്ഞാനമില്ല. ഇവിടെ ബാബ ചൈതന്യബീജരൂപനാണ്. ബാബയിൽ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയുടെയും ജ്ഞാനമുണ്ട്. വ്യക്ഷത്തിന്റെ ഉത്പത്തി, വിനാശം പാലന മുഴുവൻ ജ്ഞാനവും ബാബയിലുണ്ട്. പിന്നീട് എങ്ങനെ പുതിയ വ്യക്ഷമുണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതും, പക്ഷേ അത് ഗുപ്തമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഗുപ്തമായ ജ്ഞാനമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ബാബയും വരുന്നത് ഗുപ്തമായാണ്. തൈകൾ നട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും പതിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ബീജത്തിൽ നിന്നും ആദ്യമാദ്യമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഇല ഏതാണ്? സത്യയുഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇല ശ്രീകൃഷ്ണനാണെന്നു പറയൂ. ഒരിക്കലും ലക്ഷ്മി-നാരായണനെ പറയില്ല. പുതിയ ഇല ചെറുതായിരിക്കും. പിന്നീടാണ് വലുതാവുന്നത്. അപ്പോൾ ഈ ബീജത്തിനാണ് മഹത്വമുള്ളത്. ചൈതന്യമാണ്. മറ്റുള്ള ധർമ്മസ്ഥാപകർ വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ മഹത്വം പതുക്കെ-പതുക്കെ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദേവതയാവുകയാണ്. അപ്പോൾ മുഖ്യമായ കാര്യം തന്നെ നമുക്ക് ദൈവീകഗുണത്തെ ധാരണ ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ലക്ഷ്മി-നാരായണനു സമാനമായി മാറണം. ചിത്രവുമുണ്ടല്ലോ. ഈ ചിത്രമില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ ബുദ്ധിയിൽ ജ്ഞാനമിരിക്കും. ഈ ചിത്രം വളരെയധികം പ്രയോജനത്തിൽ വരുന്നു. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ഈ ചിത്രങ്ങളെ പൂജിക്കുന്നു. ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്ക് ഇവർക്ക് സമാനമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ഇവരെപ്പോലെയാകണമെന്നുള്ള ചിന്തയുണ്ടാകില്ല. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ എത്ര ക്ഷേത്രങ്ങളാണുണ്ടാക്കുന്നത്, ഏറ്റവും അധികം ക്ഷേത്രം ആരുടെയാണുണ്ടാകുക? തീർച്ചയായും ശിവബാബയുടേത് തന്നെയായിരിക്കും. പിന്നീട് അതിനുശേഷമേ രചനകളുടേതുണ്ടാകൂ. ആദ്യത്തെ രചന ഈ ലക്ഷ്മി-നാരായണനാണ്. ശിവനു ശേഷം ഇവരുടെ പൂജയാണ് കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. ജ്ഞാനം നൽകുന്ന മാതാക്കളെയും പൂജിക്കുന്നില്ല. അവർ പഠിക്കുകയല്ലേ. നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ പൂജ ലഭിക്കുന്നില്ല കാരണം നിങ്ങൾ പഠിക്കുകയാണ്. എപ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ പഠിച്ചതിനുശേഷം പിന്നീട് അവിദ്യരാകുന്നത് അപ്പോഴാണ് പൂജ തുടങ്ങുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദേവി-ദേവതയായിത്തീരുകയാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ ബാബ നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും പഠിപ്പിക്കുവാൻ വരുന്നില്ല. അവിടെ ഇങ്ങനെയുള്ള പഠിപ്പ് ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈ പഠിപ്പ് പതിതരെ പാവനമാക്കുന്നതിനായാണ്. നിങ്ങൾക്കറിയാം ആരാണോ നമ്മെ അതുപോലെയാക്കി തീർക്കുന്നത് അവരുടെ പൂജയുമുണ്ടാകുന്നു, അതേപോലെ നമ്മുടെ പൂജയും നമ്പർവൈസായുണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് നമ്മൾ അധ:പതിച്ച് പഞ്ച തത്വങ്ങളുടെയും പൂജ ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. പഞ്ച തത്വങ്ങളുടെ പൂജ അർത്ഥം പതിത ശരീരത്തിന്റെ പൂജയാണ്. ഈ ലക്ഷ്മി-നാരായണന് മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയിലും രാജ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ജ്ഞാനം ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ദേവീ-ദേവതകൾ എങ്ങനെ എപ്പോൾ രാജ്യം നേടി? എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും തന്നെ അറിയുന്നില്ല. ലക്ഷക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളാണെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ലക്ഷക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളുടെ കാര്യം ബുദ്ധിയിലിരിക്കുകയില്ല അതുകൊണ്ടാണ് പരമ്പരാഗതമെന്നുള്ളത് പറഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കറിയാം ദേവി-ദേവതാധർമ്മത്തിലുള്ളവർ അന്യ ധർമ്മത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെട്ടു പോയിരുന്നത്. ആരാണോ ഭാരതത്തിലുള്ളവർ അവർ സ്വയം ഹിന്ദുക്കളെന്ന് പറയാൻ തുടങ്ങി, കാരണം പതിതരായതു കാരണം സ്വയത്തെ ദേവി-ദേവതയെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കില്ല. പക്ഷേ മനുഷ്യരിൽ ഈ ജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലല്ലോ. അവനവന്റെമേൽ ദേവിദേവതകളെക്കാളും ഉയർന്ന ടൈറ്റിലുകൾ വെയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പാവന ദേവതകളെ പൂജിച്ച് അവരുടെ മുന്നിൽ തലകുനിയ്ക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷേ സ്വയത്തെ പതിതമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

പ്രത്യേകിച്ച് ഭാരതത്തിൽ തന്നെ കന്യകാപൂജ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കുമാരന്മാരുടെ പൂജ അത്രയുണ്ടാകുന്നില്ല. പുരുഷന്മാരെക്കാളും കൂടുതൽ മാതാക്കളെയാണ് വന്ദിക്കുന്നത്. കാരണം ഈ സമയത്ത് ഏറ്റവുമൊട്ടും മാതാക്കൾക്കാണ് ജ്ഞാനമൂലം ലഭിക്കുന്നത്. ബാബ ബ്രഹ്മാവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നദിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ജ്ഞാനത്തിന്റെ നദിയുമാണ്, പുരുഷനുമാണ്. ബ്രഹ്മപുത്രാ നദിയാണ് ഏറ്റവും വലുത്, ഈ നദി കൽക്കത്തയിൽ സാഗരത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. അവിടെത്തന്നെയാണ് മേളയുമുണ്ടാകുന്നത്. പക്ഷേ ഇത് ആത്മാപരമാത്മാ മിലന മേളയെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് അറിയില്ല. അത് വെള്ളത്തിന്റെ നദിയാണ്,

അതിനു പേര് ബ്രഹ്മപുത്രയെന്നു വെച്ചു. സന്യാസിമാർ ബ്രഹ്മത്തെത്തന്നെ ഈശ്വരനാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മപുത്രാനദി പാവനമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഗംഗയെ ഒരിക്കലും പതിതപാവനിയെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കില്ല. ഇവിടെ സാഗരത്തിന്റെയും ഗംഗാ നദിയുടെയും മേളയാണ്. ബാബ ആരിലൂടെയാണോ നമ്മളെ ദത്തെടുക്കുന്നത്(ബ്രഹ്മാവ്) അവർ ഒരു സ്ത്രീയല്ല. ഇതെല്ലാം തന്നെ ഗുഹ്യമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളാണ്, പിന്നീട് ഇതെല്ലാം തന്നെ ലോപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷം മനുഷ്യർ ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെയുണ്ടാക്കുന്നു. ആദ്യം കൈകൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രമായിരുന്നു, പിന്നീടാണ് വളരെ വലിയ-വലിയ ഭാരം കൂടിയ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത്. സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളൊന്നും ആദ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ജ്ഞാനം വളരെയധികം സഹജമാണ്. ഞാൻ ബ്രഹ്മാവിലൂടെയാണ് രാജയോഗം പഠിപ്പിക്കുന്നത്, പിന്നീട് ഈ ലോകം തന്നെ സമാപ്തമാകുന്നു. ഈ കാണുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളൊന്നും തന്നെയുണ്ടാവുകയില്ല. പിന്നീട് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലാണ് ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നത്. മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ പരമ്പരാഗതമായി ഉള്ളതാണെന്നാണ്. ഇതിനെയാണ് അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരമെന്നു പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ബാബയാണ്, ഇതിലൂടെ നിങ്ങൾ പ്രകാശത്തിലേക്കു വരുന്നു. സത്യഗുഹത്തിൽ പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗമാണ്. കലിയുഗത്തിലുള്ളവരെല്ലാവരും അപവിത്ര പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരാണ്. ഇതും ഡ്രാമയാണ്. അതിനുശേഷമാണ് നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം വരുന്നത്, ഇതിനെ സന്യാസധർമ്മമെന്നും പറയുന്നു. അവർ വീടുപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിൽ പോയി വസിക്കുന്നു. അത് പരിധിയ്ക്കുള്ളിലുള്ള സന്യാസമാണ്. ഈ പഴയ ലോകത്തിൽ തന്നെയാണ് വസിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ബാബയിൽ നിന്നും മൂന്നാമത്തെ നേത്രമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എത്ര ജ്ഞാനികളാണ്. ഇതിനേക്കാളും കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ആരിലും തന്നെയുണ്ടാവുകയില്ല. ലോകത്തിൽ മായയുടെ ജ്ഞാനമാണ് അതിലൂടെ വിനാശമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. മനുഷ്യർ ചന്ദ്രൻ വരെയ്ക്ക് പോയി അന്വേഷണം നടത്തുന്നു. നിങ്ങൾക്കിത് ഒരു പുതിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. ഇതെല്ലാം തന്നെ മായയുടെ ആകർഷണമാണ്. മായയുടെ പ്രദർശനം(ഷോ) വളരെയധികമുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതം കാണിക്കുന്നതിനായി വളരെ ആഴത്തിലേക്കു പോവുകയാണ്. ഒരുപാട് അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കുമ്പോൾ പിന്നീട് ബുദ്ധിമുട്ടിലേക്ക് വരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ വിനാശത്തിന്റെ തന്നെ ചിന്തകളാണുണ്ടാകുന്നത്. എന്തെല്ലാമാണ് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിലൂടെ വിനാശം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളത് ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്കറിയാം. അതിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊരു കഥയുണ്ട് രണ്ട് പുച്ചുകൾ വെണ്ണയ്ക്കു വേണ്ടി കലഹിച്ചു, കഴിച്ചത് മൂന്നാമത്തെയാളാണ്. കഥ ചെറുതാണെങ്കിലും കളി എത്ര വലുതാണ്. ഇവരുടെ(വിദേശത്തുള്ളവരുടെ) പേരിനാണ് പ്രശസ്തിയുള്ളത്. ഇവരിലൂടെത്തന്നെ വിനാശം ഉണ്ടാകണം എന്നുള്ളതും നിശ്ചിതമാണ്. ആരെങ്കിലും അതിന് നിമിത്തമാകുമെന്നു മാത്രം. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട് ഒരിക്കൽ സ്വർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അതിൽ ഞങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സമയത്ത് ഇസ്ലാമികളും, ബുദ്ധ മതത്തിലുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, എന്നാലും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ബുദ്ധി നല്ലതാണ്. ഭാരതവാസികൾ പറയുന്നത് ദേവി-ദേവതാധർമ്മം ലക്ഷക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് അപ്പോൾ ബുദ്ധുക്കളല്ലേ. ആരാണ് വിവേകികൾ അവരെ മഹാ ബുദ്ധിശാലികളാക്കി മാറ്റുന്നതിനായാണ് ബാബ ഭാരതത്തിൽ തന്നെ വരുന്നത്. പക്ഷേ എന്നാലും ആർക്ക് ഓർമ്മയിലുണ്ടോ അവർക്കു മാത്രമേ ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ സാധിക്കൂ.

ബാബ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് എത്ര സഹജമാക്കിയാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. എന്നെ ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബുദ്ധി സ്വർണ്ണ പാത്രത്തിനു സമാനമായി മാറുന്നു, എങ്കിൽ ധാരണയും നല്ലരീതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. ഓർമ്മയുടെ യാത്രയിലൂടെയാണ് പാപം നശിക്കുന്നത്. മുരളി കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാനം പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാകുന്നു. ബാബ ദയാമനസ്കനായതുകൊണ്ട് നമ്മെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാനുള്ള യുക്തി മാത്രമേ പറഞ്ഞു തരൂ. അന്തിമം വരെയും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ശരി, ഇന്ന് ഭോഗാണ്, ഭോഗ് വെച്ച് പെട്ടെന്നു തന്നെ തിരികെ എത്തിച്ചേരണം. ബാക്കി വൈകുണ്ഠത്തിലേക്കു പോയി ദേവീദേവതകളെ സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തന്നെ വ്യർത്ഥമാണ്. ഇതിനെല്ലാം വളരെയധികം സൂക്ഷ്മബുദ്ധി ആവശ്യമാണ്. ബാബ ഈ രഥത്തിലൂടെയാണ് പറയുന്നത് എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ എന്ന്. ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ പതിതപാവനനായ പിതാവ്. അങ്ങയോടൊപ്പം കഴിക്കണം.....അങ്ങയോടൊപ്പം ഇരിക്കണം.....എന്ന അനഭൂതി ചെയ്യേണ്ടത് ഇവിടെയാണ് അല്ലാതെ ഇതൊന്നും മുകളിൽ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ശരി!

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ കുട്ടികൾക്ക് മാതാവും പിതാവും

ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സന്ദേശം സന്ദേശം പൂർണ്ണമാക്കുന്നതും. ആത്മീയ അർപ്പണത്തിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

1. ഈ നിശ്ചയത്തിൽ സദാ ഇരിക്കണം - ബാബ ഈ ദാദയിൽ പ്രവേശിച്ച് നമ്മെ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ദേവതയാക്കി മാറ്റുന്നതിനായി അതായത് വികാരിയിൽ നിന്നും നിർവ്വീകാരിയാക്കുന്നതിനായി ഗീതാജ്ഞാനം കേൾപ്പിക്കുകയാണ്. ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് ജീവിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായ ഗുണവാനായിത്തീരണം.
2. ഓർമ്മയുടെ യാത്രയിലൂടെ ബുദ്ധിയെ സ്വർണ്ണപ്പാത്രത്തിനു സമാനമാക്കിമാറ്റണം. ബുദ്ധിയിൽ സദാ ജ്ഞാനം നിലനിൽക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മുരളി തീർച്ചയായും കേൾക്കണം അഥവാ പഠിക്കണം.

വരദാനം:- ശരീരത്തിന്റെ രോഗങ്ങളുടെ ചിന്തയിൽ നിന്ന് മുക്തരായി ജ്ഞാനചിന്തനം അഥവാ സ്വചിന്തനം ചെയ്യുന്നവരായ ശുഭചിന്തകരായി ഭവിക്കട്ടെ.

ഒന്ന് ശരീരത്തിന് അസുഖം വരികയെന്നത്, മറ്റൊന്ന് അസുഖത്തിൽ ഇളക്കം വരികയെന്നത്. അസുഖം വരിക എന്നത് വിധിയാണ്, പക്ഷെ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥിതിയിൽ ഇളക്കം വരിക- ഇത് ബന്ധനയുക്തരുടെ അടയാളമാണ്. ആർ ശരീരത്തിന്റെ രോഗത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ നിന്ന് മുക്തമായി സ്വചിന്തനം, ജ്ഞാനചിന്തനം നടത്തുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് ശുഭചിന്തകർ. പ്രകൃതിയുടെ ചിന്തനം കൂടുതൽ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ചിന്തയുടെ രൂപമായിപ്പോകുന്നു. ഈ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാവുക, ഇതിനെത്തന്നെയാണ് കർമ്മാതീതസ്ഥിതിയെന്ന് പറയുന്നത്.

സ്തോഗൻ:- സന്ദേശത്തിന്റെ ശക്തി പ്രശ്നങ്ങളാകുന്ന പർവ്വതത്തെ വെള്ളത്തെപ്പോലെ ലഘുവാക്കി മാറ്റുന്നു.